

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, PhD. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce: L. S.
bytem X
zastoupený Ing. arch. Otakarem Kahánkem
bytem Jana Lucemburského 259, 686 01 Uherské Hradiště

proti
žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem třída Tomáše Bati 21, 760 01 Zlín

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 9. 2017, č. j. KUZL 63411/2017, sp. zn. KUSP 51831/2017 ÚP-Ha, a ze dne 16. 3. 2016, č. j. KUZL 19969/2016, sp. zn. KUSP 73236/2015 ÚP-Ha

takto:

- I. Žaloba se v části směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2016, č. j. KUZL 19969/2016, sp. zn. KUSP 73236/2015 ÚP-Ha, **odmítá**.
- II. Žaloba se v části směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2017, č. j. KUZL 63411/2017, sp. zn. KUSP 51831/2017 ÚP-Ha, **zamítá**.
- III. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Rozhodnutím Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru výstavby a životního prostředí ze dne 5. 10. 2015, č. j. SÚ-MIK-33-ZŘ-1586/2015 (dále jen „rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby“) byla dle § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuta žádost žalobce o dodatečné povolení stavby „Mobilní stavba sloužící jako zázemí pro drobnou zemědělskou a zahrádkářskou činnost a rekreaci – maringotka – obytná buňka o rozměrech cca 9,2 m x 3,2 m“ (dále také „předmětná stavba“) umístěné na pozemku parc. č. X v k. ú. K., obec X, a to z důvodu nesplnění podmínek stanovených v § 129 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby brojil žalobce odvoláním, které bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 3. 2016, č. j. KUZL 19969/2016, sp. zn. KUSP 73236/2015 ÚP-Ha, zamítnuto, přičemž rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby jím bylo potvrzeno.
2. Rozhodnutím Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního úřadu (dále jako „správní orgán prvního stupně“ či „stavební úřad“) ze dne 16. 3. 2017, č. j. MUUO 1139/2017MIK, sp. zn. SU/1750/2015/SÚ-MIK (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), bylo žalobci výrokem I. dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařízeno odstranění předmětné stavby, a to z důvodu, že stavba byla provedena bez povolení stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem a stavba nebyla dodatečně povolena; dále byla žalobci výrokem II. uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč; a dále byla žalobci výrokem III. uložena povinnost předložit stavebnímu úřadu před zahájením odstranění stavby návrh technologického postupu prací při odstraňování stavby. Proti prvostupňovému rozhodnutí brojil žalobce odvoláním, které bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 9. 2017, č. j. KUZL 63411/2017, sp. zn. KUSP 51831/2017 ÚP-Ha (dále také „napadené rozhodnutí“), zamítnuto, přičemž prvostupňové rozhodnutí jím bylo potvrzeno.

II. Stanoviska účastníků řízení a shrnutí průběhu soudního jednání

3. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 5. 12. 2017 domáhá zrušení rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby a dále zrušení prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Poukazuje na probíhající jednání o změnách územních plánů obcí Ostrožská Nová Ves a Uherský Ostroh, v rámci nichž je v dané lokalitě zvažováno povolení rekreačních staveb. Odstranění stávajících rekreačních objektů, které by bylo důsledkem napadeného rozhodnutí, by pro jejich vlastníky znamenalo vážnou a těžko odstranitelnou újmu. V době vydání napadeného rozhodnutí již probíhalo řízení o změně územního plánu obce Ostrožská Nová Ves a byla vypracována územní studie, která v návrhu řeší problematiku Ostrožských jezer i v návaznosti na případnou změnu územního plánu obce Uherský Ostroh – základním důvodem pro změny územních plánů je právě zpracovaná územní studie „Využití ploch uvolněných po těžbě štěrkopísku – Ostrožská jezera“ (dále jen „územní studie“). Tato studie v dotčené lokalitě doporučuje realizaci staveb pro individuální i hromadnou rekreaci, k čemuž směřuje i skutečnost, že byla provedena rekultivace

původního dobývacího prostoru. Padlo tak jedno z omezení, bránících povolování staveb v tomto prostoru. V dané situaci nejsou tedy dány podmínky ani pro dodatečné povolení stavby, ani pro zamítnutí žádosti, a je proto nezbytné stávající řízení přerušit a vyčkat na konečné správní rozhodnutí v dané věci. Správní orgány pochybily, když nevyčkaly na definitivní územně-plánovací dokumentaci, nesprávně posoudily jak právní, tak skutkový stav a vystavily žalobce do situace, jejímž nevratným důsledkem by bylo odstranění stavby, přičemž následně se může ukázat, že na základě stále probíhajícího územního plánovacího řízení k povolení staveb v dotčené lokalitě dojde.

4. Žalovaný ve svém vyjádření navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Upozorňuje, že všechny žalobní námitky směřují spíše proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby, jež je rozhodnutím vydaným v samostatném řízení s rozdílným účelem, správní orgán v něm zkoumá splnění jiných podmínek. V případě řízení o odstranění stavby je třeba zkoumat kumulativní splnění podmínek stanovených v § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Žalovaný dále uvádí, že doposud nebyla podána žádost o zrušení dobývacího prostoru Ostrožská Nová Ves, byla toliko povolena likvidace hlavních důlních děl a lomů výhradního ložiska štěrkopísku v dobývacím prostoru. Předmětná stavba se nachází v obci Uherský Ostroh, pro kterou není žádná změna územního plánu týkající se dané lokality projednávána a není ani schváleno pořízení takové změny územního plánu zastupitelstvem. Požadavek žalobce na přerušování řízení je tedy zcela bezpředmětný. Územní studie přímo neslouží pro rozhodování stavebního úřadu. Bez zpracování územní studie ÚS_5 a vložení dat o ní do evidence územně plánovací činnosti nelze v souladu s platným a účinným územním plánem Uherský Ostroh v této ploše předmětnou stavbu dodatečně povolit. Pozemek s předmětnou stavbou je umístěn v ochranném pásmu II. stupně vodního zdroje Ostrožská Nová Ves, kde je mimo jiné zakázáno umístění a realizace staveb včetně jiných zařízení kromě objektů vodárenských a těžebních. Předmětná stavba je umístěna v rozporu s územním plánem Uherský Ostroh, neboť pozemek, na němž je stavba umístěna, je součástí plochy WT – vodní plochy a toky.
5. V rámci jednání soudu dne 4. 9. 2019, ke kterému se účastníci nedostavili, soud provedl dokazování žalobcem předloženými listinami a kopií doručenkou o doručení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2016, č. j. KUZL 19969/2016, sp. zn. KUSP 73236/2015 ÚP-H, zástupci žalobce.

III. Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud v Brně v projednávané věci nejprve zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení, za nichž může ve věci jednat a rozhodnout.
7. Žalobce se žalobou mimo jiné domáhá zrušení rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby, jakožto rozhodnutí správního orgánu vydaného v prvním stupni řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby. Žalobce v rámci tohoto správního řízení využil řádného opravného prostředku, jenž zákon připouští, a podal proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby odvolání dle § 81 a násl. správního řádu. O tomto odvolání rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 3. 2016, č. j. KUZL 19969/2016, sp. zn. KUSP 73236/2015 ÚP-Ha. Za žalobou napadené rozhodnutí je tedy ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. nutno považovat rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2016, č. j. KUZL 19969/2016, sp. zn. KUSP 73236/2015 ÚP-H, jakožto rozhodnutí vydané v rámci řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby v posledním stupni. Vzhledem k tomu, že dle § 69 s. ř. s. je ze zákona žalovaným správní orgán, který v řízení rozhodl v posledním stupni, je žalovaným

právě Krajský úřad Zlínského kraje a nikoli Městský úřad Uherský Ostroh, jakožto správní orgán, jenž vydal rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby.

8. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.
9. Podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně.
10. Revizí správního spisu zdejší soud ověřil, že rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2016, č. j. KUZL 19969/2016, sp. zn. KUSP 73236/2015 ÚP-H, nabylo právní moci dne 28. 3. 2016 (soud si vyžádal také kopii doručky k tomuto rozhodnutí, přičemž z ní je patrné, že rozhodnutí bylo doručeno zástupci žalobce dne 28. 3. 2016 uplynutím desetidenní lhůty ode dne uložení zásilky). Lhůta pro podání žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 40 odst. 1 s. ř. s. tak počala běžet dne 29. 3. 2016 a podle § 72 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 40 odsr. 2 a 3 s. ř. s. uplynula dne 30. 5. 2016. Vzhledem k tomu, že žalobce podal žalobu, kterou se mimo jiné domáhá i zrušení tohoto rozhodnutí, jak soud dovodil výše, ke Krajskému soudu v Brně dne 5. 12. 2017, nezbyvá, než konstatovat, že žaloba byla v části směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2016, č. j. KUZL 19969/2016, sp. zn. KUSP 73236/2015 ÚP-Ha, podána po uplynutí zákonné lhůty. Krajský soud v Brně proto přistoupil k odmítnutí této části žaloby pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
11. Zdejší soud dále konstatuje, že žaloba v části směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2017, č. j. KUZL 63411/2017, sp. zn. KUSP 51831/2017 ÚP-Ha, jež nabylo právní moci dne 5. 10. 2017, kdy bylo doručeno právnímu zástupci žalobce, byla dnem 5. 12. 2017 podána včas. Soud proto přistoupil v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první s. ř. s.) k přezkumu napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. Základní otázkou pro posouzení zákonnosti rozhodnutí o nařízení odstranění stavby je určení podmínek, jejichž splnění je pro nařízení odstranění stavby nutné, a jež tedy musí být správním orgánem v řízení o odstranění stavby zkoumány.
13. Dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona platí, že stavební úřad nařídí odstranění stavby „*vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nabrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena*“.
14. Dle § 129 odst. 3 stavebního zákona lze stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že „*a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území, b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem*“.
15. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby (§ 129 odst. 2 stavebního zákona). Bude-li

stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví (§ 129 odst. 3 stavebního zákona). V opačném případě stavební úřad v řízení o odstranění stavby pokračuje.

16. Z výše citované právní úpravy vyplývá úzká spojitost mezi řízením o odstranění stavby a řízením o dodatečném povolení stavby. Přesto se však jedná o samostatná správní řízení s rozdílným účelem a předmětem. Řízení o odstranění stavby je řízením prvotním, obligatorním, zahajovaným *ex officio* v případě naplnění zákonných podmínek, směřujícím k odstranění tzv. černých staveb. Od tohoto řízení se fakultativně, v případě podání žádosti vlastníkem stavby, odvíjí řízení o dodatečném povolení stavby, jehož účelem je dodatečné zhojení protiprávního stavu a zabránění odstranění stavby postavené bez příslušného rozhodnutí, opatření či jiného úkonu. Uvedené odlišnosti se promítají také v rozdílnosti podmínek, jejichž splnění stavební úřad v jednotlivých řízeních zkoumá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 4. 2013, č. j. 7 As 154/2012-26; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Zatímco pro vyhovující rozhodnutí o dodatečném povolení stavby je třeba kumulativního splnění podmínek uvedených v § 129 odst. 2 a 3 stavebního zákona, v případě řízení o odstranění stavby stavební úřad zkoumá podmínky uvedené v § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, tj. že se jedná o stavbu prováděnou nebo provedenou bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním a že stavba nebyla povolena ani dodatečně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2017, č. j. 8 As 127/2016-56), přičemž stavební úřad v tomto řízení nemá žádné diskreční oprávnění.
17. S ohledem na výše uvedené zdejší soud posoudil jako z povahy věci nedůvodné námitky žalobce fakticky směřující proti rozhodnutím vydaným v řízení o dodatečné povolení předmětné stavby – tyto námitky měly být uplatněny a přezkoumávány v jiném správním řízení (v řízení o dodatečném povolení stavby) a v projednávané věci se mívají s předmětem řízení, jímž je zákonnost nařízeného odstranění předmětné stavby.
18. Pro vydání rozhodnutí o nařízení odstranění stavby je tedy podstatné „pouze“ to, zda 1) uvedená stavba je stavbou, jejíž provedení podléhá rozhodnutí, opatření či jinému úkonu vyžadovanému stavebním zákonem (pro zjednodušení soud bude nadále souhrnně pro tyto akty používat označení „povolení“), 2) byla provedena bez tohoto povolení a 3) k potřebnému povolení nedošlo ani dodatečně. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 11. 2018, č. j. 9 As 368/2017-48, pro řízení o odstranění stavby nejsou relevantní námitky svou povahou *de facto* směřující do řízení o dodatečném povolení stavby (např. tvrzená dobrá víra při realizaci stavby nebo námitka, že stavba není v rozporu s veřejným zájmem).
19. Vzhledem ke vznesené žalobní argumentaci zdejší soud konstatuje, že žalobce vůbec nenamítá, že by v posuzované věci nebyly splněny podmínky uvedené v § 129 odst. 1 písm. b) – žalobce netvrdí, že by předmětná stavba nebyla stavbou, jejíž provedení podléhá povolení, nebo že by nebyla provedena bez povolení. Skutečnost, že sám žalobce byl srozuměn s tím, že jím provedená stavba odporuje platnému a účinnému územnímu plánu obce Uherský Ostroh vyplývá mimo jiné i z jeho odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby, ve kterém požadoval přehodnocení tehdejšího územního plánu pro město Uherský Ostroh v jeho části týkající se předmětného území zařazeného do ploch WT – vodní plochy a toky. Případná probíhající řízení o změnách územních plánů v budoucnu nejsou pro danou věc podstatná, neboť správní orgány rozhodují dle stavu platného k době vydání rozhodnutí, stejně tak soudy přezkoumávají

rozhodnutí správních orgánů z tohoto hlediska. Byl-li si žalobce od počátku vědom, že předmětnou stavbu realizoval bez příslušného povolení stavebního úřadu, musí být připraven nést i následky takové situace. Nelze připustit, aby pouze s odkazem na probíhající jednání, územní studie, či možné budoucí změny ve funkčním určení určitých částí území byla trpěna stavba, která je v rozporu s platnou územně plánovací dokumentací (k tomu srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2018, č. j. 1 As 91/2018-27).

20. Ze správního spisu rovněž jednoznačně vyplývá a mezi stranami ani není sporu o tom, že v případě předmětné stavby nedošlo k jejímu dodatečnému povolení. Správní orgán prvního stupně dne 5. 10. 2015 dodatečně nepovolil předmětnou stavbu z důvodu, že v daném případě nebyly splněny podmínky stanovené v § 129 odst. 3 stavebního zákona, přičemž žalovaný odvolání proti tomuto rozhodnutí zamítl. V rámci rozhodnutí o nařízení odstranění stavby dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona je pro stavební úřad rozhodující, zda existuje pravomocné rozhodnutí o tom, že stavba byla dodatečně povolena. Podmínka neexistence rozhodnutí o dodatečném povolení stavby je v posuzované věci jednoznačně splněna, neboť rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby, nabylo právní moci dne 28. 3. 2016. V době rozhodování správních orgánů v řízení o odstranění předmětné stavby tedy existovalo pravomocné rozhodnutí, které správní orgány musely při rozhodování o odstranění stavby respektovat. Jelikož je podstatné pouze to, že stavba nebyla dodatečně povolena, nikoliv to, zda snad měla být dodatečně povolena, míjí se žalobní argumentace v převážné části s důvody, pro které bylo vydáno napadené rozhodnutí.
21. Vznášeli-li žalobce procesní námitku, že řízení o odstranění stavby mělo být správním orgánem prvního stupně přerušeno, na podporu svého tvrzení neuvádí žádný zákonný důvod pro tento postup. Přerušování řízení o odstranění stavby by připadalo v úvahu v případech stanovených § 64 odst. 1 správního řádu. Pod žádný z těchto důvodů však není podřaditelné tvrzení žalobce o „probíhajícím řízení o změně územního plánu obce Ostrožská Nová Ves“ – důvody uvedené pod písm. a), b), d), e) jsou pro posuzovanou věc z povahy věci bezpředmětné, neboť obsah správního spisu o žádné skutečnosti odpovídající těmto ustanovením nevypovídá, nelze však uvažovat ani o důvodu uvedeném pod písm. c), neboť proces změny územního plánu nemůže být považováno za řízení o předběžné otázce ve smyslu § 57 správního řádu. V rámci tohoto procesu totiž není řešena žádná otázka, kterou by měly správní orgány v řízení o odstranění stavby posuzovat (viz výše vymezené skutečnosti rozhodné pro rozhodnutí o odstranění stavby). Zdejší soud nadto ve shodě se žalovaným podotýká, že pozemek s předmětnou stavbou se nenachází v katastrálním území obce Ostrožská Nová Ves, nýbrž v katastrálním území obce Uherský Ostroh. Argumentace žalobce o probíhajícím řízení o změnách jiného územního plánu, než který je s to určit prostorové a funkční uspořádání území, v němž se nachází pozemek s předmětnou stavbou, je tak sama o sobě zcestná.
22. S ohledem na výše uvedené tak zdejší soud uzavírá, že námitky uváděné žalobcem na podporu jeho návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí nejsou důvodné. Sám žalobce nerozporuje, že v projednávané věci byly splněny podmínky aplikace § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, a své tvrzení o tom, že řízení o jeho žádosti mělo být přerušeno, nezdůvodňuje žádným zákonem stanoveným důvodem.

V. Shrnutí a náklady řízení

23. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 4. září 2019

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu